

62/1989 Sb.

Vyhláška

ministra zahraničních věcí ze dne 21. dubna 1989 o Úmluvě o psychotropních látkách

Dne 21. února 1971 byla ve Vídni sjednána Úmluva o psychotropních látkách.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k Úmluvě o psychotropních látkách byla uložena u generálního tajemníka OSN, deponitáře Úmluvy, dne 13. října 1988 s výhradami, že Československá socialistická republika se v souladu s článkem 32 odst. 2 Úmluvy necítí být vázána ustanoveními článku 19 odst. 1 a 2 Úmluvy, pokud se týkají států, které jsou zbaveny možnosti stát se stranou Úmluvy podle jejího článku 25, a že se necítí být vázána ustanovením článku 31 odst. 2 Úmluvy, které stanoví obligatorní jurisdikci Mezinárodního soudního dvora, a prohlašuje, že k předložení sporu Mezinárodnímu soudnímu dvoru k jeho rozhodnutí se vyžaduje v každém případě souhlas všech stran sporu.

Při přístupu k Úmluvě byla současně učiněna tato prohlášení:

a) k článku 25: Ustanovení článku 25 Úmluvy je v rozporu se zásadou svrchované rovnosti států a má diskriminační povahu. V této souvislosti Československá socialistická republika opětovně potvrzuje své stanovisko, že tato Úmluva by měla být otevřena všem státům;

b) k článku 27: Československá socialistická republika považuje za potřebné rovněž prohlásit, že ustanovení článku 27 Úmluvy je v rozporu s Deklarací o poskytnutí nezávislosti koloniálním zemím a národům, přijatou rezolucí Valného shromáždění OSN 1514/XV ze dne 14. prosince 1960, ve které vyhlásilo nutnost neprodleně a bezpodmínečně skoncovat s kolonialismem ve všech jeho formách a projevech.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 26 odst. 1 dnem 16. srpna 1976. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 26 odst. 2 dnem 11. ledna 1989.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Do textu Přílohy - Seznam psychotropních látek je možno nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničních věcí.

Ministr:

JUDr. Johanes v. r.

Úmluva

o psychotropních látkách

Preambule

Strany, ve snaze pečovat o zdraví a blaho lidstva,
konstatujíce se znepokojením, že ze zneužívání určitých psychotropních látek vznikají problémy pro zdraví obyvatelstva a problémy společenské,

rozhodnuty předcházet zneužívání těchto látek a nedovolenému obchodu, k němuž toto zneužívání vede, a vést boj proti jejich zneužívání a nedovolenému obchodu s nimi, majíce na zřeteli, že přísná opatření jsou nutná, aby se používání těchto látek omezilo na oprávněné účely, uznávající, že používání psychotropních látek k lékařským a vědeckým účelům je nezbytné a že možnost opatřit si je k těmto účelům by neměla být nepřiměřeně omezována, domnívající se, že mají-li být opatření proti zneužívání těchto látek účinná, musí být koordinována a všeobecně přijímána, uznávající pravomoc Organizace spojených národů, pokud jde o kontrolu psychotropních látek, a přejíce si, aby příslušné mezinárodní orgány působily v rámci této Organizace, přesvědčeny, že k dosažení těchto cílů je zapotřebí mezinárodní úmluvy, se dohodly takto:

Čl.1

Definice

Pokud není výslovně stanoveno jinak nebo pokud ze souvislostí nevyplývá něco jiného, mají následující výrazy v této Úmluvě tento význam:

- a) výraz "Rada" označuje Hospodářskou a sociální radu Organizace spojených národů;
- b) výraz "Komise" označuje Komisi pro omamné látky při Radě;
- c) výraz "Úřad" označuje Mezinárodní úřad pro kontrolu omamných látek, zřízený na základě Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 ;
- d) výraz "generální tajemník" označuje generálního tajemníka Organizace spojených národů;
- e) výraz "psychotropní látka" označuje každou látku, ať přírodní nebo syntetickou, nebo každý přírodní materiál, uvedenou v Seznamu I, II, III nebo IV;
- f) výraz "přípravek" označuje:
 - i) roztok nebo směs, v jakémkoliv fyzikálním stavu, obsahující jednu nebo více psychotropních látek, nebo
 - ii) jednu nebo více psychotropních látek ve formě dávek;
- g) výrazy "Seznam I", "Seznam II", "Seznam III" a "Seznam IV" označují příslušně očíslované seznamy psychotropních látek, připojené k této Úmluvě, jež mohou být pozměněny podle článku 2;
- h) výrazy "vývoz" a "dovoz" označují, každý podle příslušného významu, fyzické přemístění psychotropní látky z jednoho státu do druhého;
- i) výraz "výroba" označuje všechny postupy, jimiž lze získat psychotropní látky, a zahrnuje rovněž čištění a přeměnu psychotropních látek v jiné psychotropní látky. Tento výraz zahrnuje také výrobu přípravků, vyjma těch, jež jsou připravovány v lékárnách na lékařský předpis;

j) výraz "nedovolený obchod" označuje výrobu psychotropních látek nebo obchod s nimi v rozporu s ustanoveními této Úmluvy;

k) výraz "oblast" označuje část některého státu, která je podle článku 28 považována pro účely této Úmluvy za samostatnou jednotku;

l) výraz "prostory" označuje budovy nebo části budov, včetně pozemků, jež k nim patří.

Čl.2

Rozsah kontroly látek

1. Má-li některá Strana nebo Světová zdravotnická organizace zprávy o některé látce, která dosud není pod mezinárodní kontrolou, na základě kterých je podle jejího názoru nutné, aby tato látka byla zařazena do některého ze Seznamů této Úmluvy, oznámí to generálnímu tajemníkovi a předloží mu všechny údaje, které její oznámení podporují. Tento postup bude uplatněn též tehdy, má-li některá Strana nebo Světová zdravotnická organizace zprávy, které opravňují k tomu, aby některá látka byla převedena z jednoho Seznamu do druhého, nebo aby určitá látka byla vypuštěna ze Seznamů.

2. Generální tajemník zašle toto oznámení, jakož i údaje, které podle jeho názoru pokládá za závažné, Stranám, Komisi, a bylo-li oznámení učiněno některou Stranou, Světové zdravotnické organizaci.

3. Vyplývá-li z údajů připojených k oznámení, že předmětná látka je vhodná pro zařazení do Seznamu I nebo Seznamu II podle odstavce 4 tohoto článku, prozkoumají Strany na základě všech údajů, jež mají k dispozici, možnost prozatímně uplatnit na tuto látku všechna kontrolní opatření, jež se vztahují přiměřeně na látky uvedené adekvátně v Seznamu I nebo v Seznamu II.

4. Zjistí-li Světová zdravotnická organizace,
a) že látka má schopnost
i) vyvolat
1. stav závislosti a
2. stimulaci nebo útlum centrální nervové soustavy, projevující se halucinacemi nebo poruchami motorické funkce nebo myšlení nebo chování nebo vnímání nebo nálady, anebo
ii) vést k podobnému zneužívání a k podobným škodlivým účinkům jako některá látka uvedená v Seznamu I, II, III nebo IV, a

b) že je dostatek důkazů, že látky je zneužíváno, nebo že její zneužívání je pravděpodobné, takže vznikají problémy pro zdraví obyvatelstva a problémy společenské, které opravňují k tomu, aby látka byla podrobena mezinárodní kontrole,
pak Světová zdravotnická organizace předloží Komisi hodnocení předmětné látky, v němž bude uveden zejména rozsah zneužívání nebo jeho pravděpodobnosti, stupeň závažnosti problému pro zdraví obyvatelstva a problému společenského a stupeň využití látky v léčebné praxi, jakož i doporučení o případných kontrolních opatřeních, která by byla vhodná na základě jejího hodnocení.

5. Berouc v úvahu zprávu Světové zdravotnické organizace, jejíž hodnocení bude rozhodující v otázkách lékařských a vědeckých, a přihlížejíc k hospodářským, společenským,

právním, administrativním a jiným faktorům, které považuje za závažné, Komise může zařadit tuto látku do Seznamu I, II, III nebo IV. Komise si může vyžádat doplňující údaje od Světové zdravotnické organizace nebo z jiných vhodných pramenů.

6. Týká-li se oznámení učiněné podle odstavce 1 tohoto článku látky, která je již uvedena v jednom ze Seznamů, sdělí Světová zdravotnická organizace Komisi svá nová zjištění, každé nové hodnocení látky, které může provést podle ustanovení odstavce 4 tohoto článku, a jakákoliv nová doporučení o kontrolních opatřeních, jež uzná za vhodná na základě tohoto hodnocení. Komise, berouc v úvahu zprávu Světové zdravotnické organizace podle odstavce 5 tohoto článku a přihlížejíc k faktorům uvedeným v tomto odstavci, může rozhodnout o převedení předmětné látky z jednoho Seznamu do druhého nebo o jejím vypuštění ze Seznamů.

7. Každé rozhodnutí Komise přijaté na základě tohoto článku sdělí generální tajemník všem členským státům Organizace spojených národů, nečlenským státům, jež jsou Stranami této Úmluvy, Světové zdravotnické organizaci a Úřadu. Rozhodnutí nabude pro každou Stranu v plném rozsahu účinnosti po uplynutí 180 dnů od data sdělení, s výjimkou Strany, která během této doby zašle generálnímu tajemníkovi písemné oznámení týkající se rozhodnutí, jímž se některý Seznam doplňuje o určitou látku, a obsahující sdělení, že pokud jde o tuto látku, Strana vzhledem k výjimečným okolnostem není s to plnit všechna ustanovení Úmluvy vztahující se na látky uvedené v příslušném Seznamu. V oznámení budou vyloženy důvody tohoto výjimečného rozhodnutí Strany. Přes takové oznámení bude každá Strana uplatňovat přinejmenším tato kontrolní opatření:

a) Strana, která oznámila takové rozhodnutí o látce, která dříve nepodléhala kontrole a byla nyní zařazena do Seznamu I, bude brát podle možnosti v úvahu zvláštní kontrolní opatření uvedená v článku 7a, pokud jde o takovou látku, bude:

i) požadovat povolení (licence) pro její výrobu, pro obchod s ní a distribuci, jak to stanoví článek 8 pro látky uvedené v Seznamu II;

ii) požadovat, aby byla předepisována nebo vydávána pouze na lékařský předpis, jak to stanoví článek 9 pro látky uvedené v Seznamu II;

iii) plnit závazky týkající se vývozu a dovozu, stanovené v článku 12, s výjimkou závazků ve vztahu k některé druhé Straně, která učinila takové oznámení týkající se dané látky;

iv) plnit závazky stanovené pro látky uvedené v Seznamu II v článku 13 o zákazu a omezení vývozu a dovozu;

v) podávat Úřadu statistické zprávy podle písm. a) odstavce 4 článku 16; a

vi) činit opatření podle ustanovení článku 22 k potírání činů, které jsou v rozporu se zákony a předpisy přijatými k plnění výše uvedených závazků.

b) Strana, která oznámila takové rozhodnutí o látce, která dříve nepodléhala kontrole a byla nyní zařazena do Seznamu II, bude, pokud jde o takovou látku:

i) požadovat povolení (licence) pro její výrobu, pro obchod s ní a distribuci podle ustanovení článku 8;

ii) požadovat, aby byla předepisována nebo vydávána pouze na lékařský předpis, jak to stanoví čl. 9 pro látky uvedené v Seznamu II;

iii) plnit závazky týkající se vývozu a dovozu, stanovené v článku 12, s výjimkou závazků ve vztahu k některé druhé Straně, která učinila takové oznámení týkající se dané látky;

iv) plnit závazky stanovené v článku 13 o zákazu a omezení vývozu a dovozu;

v) podávat Úřadu statistické zprávy podle písm. a), c) a d) odstavce 4 článku 16; a

vi) činit opatření podle ustanovení článku 22 k potírání činů, které jsou v rozporu se zákony a předpisy přijatými k plnění výše uvedených závazků.

c) Strana, která oznámila takové rozhodnutí o látce, která dříve nepodléhala kontrole a byla nyní zařazena do Seznamu III, bude, pokud jde o takovou látku:

i) požadovat povolení (licence) pro její výrobu, pro obchod s ní a distribuci podle ustanovení článku 8;

ii) požadovat, aby byla předepisována nebo vydávána pouze na lékařský předpis podle ustanovení článku 9;

iii) plnit závazky týkající se vývozu, stanovené v článku 12, s výjimkou závazků ve vztahu k některé druhé straně, která učinila takové oznámení týkající se dané látky;

iv) plnit závazky stanovené v článku 13 o zákazu a omezení vývozu a dovozu;

v) činit opatření podle ustanovení článku 22 k potírání činů, které jsou v rozporu se zákony a předpisy přijatými k plnění výše uvedených závazků.

d) Strana, která oznámila takové rozhodnutí o látce, která dříve nepodléhala kontrole a byla nyní zařazena do Seznamu IV, bude, pokud jde o takovou látku:

i) požadovat povolení (licence) pro její výrobu, pro obchod s ní a distribuci podle ustanovení článku 8;

ii) plnit závazky stanovené v článku 13 o zákazu a omezení vývozu a dovozu; a

iii) činit opatření podle ustanovení článku 22 k potírání činů, které jsou v rozporu se zákony a předpisy přijatými k plnění výše uvedených závazků.

e) Strana, která oznámila takové rozhodnutí o látce, která byla převedena do Seznamu, na který se vztahují přísnější kontrolní opatření a závazky, bude plnit přinejmenším všechna ustanovení této Úmluvy, která se vztahují na Seznam, z kterého byla látka převedena.

8.

a) Rozhodnutí Komise přijatá na základě tohoto článku budou podléhat přezkoumání Radou, požádá-li o to některá Strana ve lhůtě 180 dnů po obdržení zprávy o přijetí rozhodnutí. Žádost o přezkoumání rozhodnutí bude předložena generálnímu tajemníkovi spolu se všemi závažnými údaji, na nichž je žádost o přezkoumání založena.

b) Generální tajemník zašle opisy žádosti o přezkoumání rozhodnutí a příslušné údaje Komisi, Světové zdravotnické organizaci a všem stranám a vyzve je, aby během devadesáti dnů předložily své připomínky. Všechny došlé připomínky budou předloženy Radě k posouzení.

c) Rada může potvrdit, měnit nebo rušit rozhodnutí Komise. Rozhodnutí Rady bude oznámeno všem členským státům Organizace spojených národů, nečlenským státům, jež jsou stranami této Úmluvy, Komisi, Světové zdravotnické organizaci a Úřadu.

d) Po dobu až do přezkoumání Radou zůstane původní rozhodnutí Komise v účinnosti, s výhradou ustanovení odstavce 7.

9. Strany učiní vše, co je v jejich moci, aby látky, které nespádají pod tuto Úmluvu, ale mohou být zneužity k nedovolené výrobě psychotropních látek, byly podrobeny dohledu, který může být prakticky proveditelný.

Čl.3

Zvláštní ustanovení týkající se kontroly přípravků

1. S výhradou toho, co je stanoveno v dalších odstavcích tohoto článku, přípravek podléhá stejným kontrolním opatřením jako psychotropní látka, kterou obsahuje, a obsahuje-li více než jednu psychotropní látku, opatřením, která se vztahují na tu z nich, která podléhá nej přísnější kontrole.

2. Má-li přípravek obsahující jinou psychotropní látku, než jsou uvedeny v Seznamu I, takové složení, že nepředstavuje žádné nebo představuje pouze zanedbatelné nebezpečí zneužití a že psychotropní látka, kterou obsahuje, nemůže být z něj snadno použitelnými prostředky získána zpět v takovém množství, které by umožnilo zneužívání, takže přípravek nevyvolává problém pro zdraví obyvatelstva ani problém společenský, pak může být přípravek podle odstavce 3 tohoto článku vyňat z některých kontrolních opatření stanovených v této Úmluvě.

3. Má-li některá Strana za to, že určitý přípravek spadá pod ustanovení předchozího odstavce, může rozhodnout, že jej na svém území nebo v některé ze svých oblastí vyjme z některého nebo ze všech kontrolních opatření stanovených v této Úmluvě, s výjimkou závazků podle těchto článků:

- a) článek 8 (povolení), pokud se týká výroby;
 - b) článek 11 (záznamy), pokud se týká přípravků vyňatých z kontroly;
 - c) článek 13 (zákaz a omezení vývozu a dovozu);
 - d) článek 15 (inspekce), pokud se týká výroby;
 - e) článek 16 (zprávy podávané Stranami), pokud se týká přípravků vyňatých z kontroly; a
 - f) článek 22 (trestní ustanovení), v rozsahu potřebném pro potírání činů, které jsou v rozporu se zákony a předpisy přijatými k plnění výše uvedených závazků.
- Strana oznámí generálnímu tajemníkovi každé takové rozhodnutí, jakož i název a složení vyňatého přípravku a kontrolní opatření, z nichž je přípravek vyňat. Generální tajemník zašle oznámení ostatním Stranám, Světové zdravotnické organizaci a Úřadu.

4. Má-li některá Strana nebo Světová zdravotnická organizace zprávy týkající se některého přípravku vyňatého z kontroly podle odstavce 3 tohoto článku, na základě kterých je podle jejich názoru nutné, aby vynětí přípravku z kontroly bylo úplně nebo částečně ukončeno, oznámí to generálnímu tajemníkovi a předloží mu všechny údaje, které její oznámení podporují. Generální tajemník zašle toto oznámení, jakož i údaje, které pokládá za závažné, Stranám, Komisi, a bylo-li oznámení učiněno některou Stranou, Světové zdravotnické organizaci. Světová zdravotnická organizace předloží Komisi hodnocení předmětného přípravku z hlediska otázek uvedených v odstavci 2 tohoto článku, jakož i doporučení případných kontrolních opatření, z nichž by přípravek neměl být nadále vyňat. Berouc v úvahu zprávu Světové zdravotnické organizace, jejíž hodnocení bude rozhodující v otázkách lékařských a vědeckých, a přihlížejíc k hospodářským, společenským, právním, administrativním a jiným faktorům, které považuje za závažné, Komise může rozhodnout, aby vynětí přípravku z některého nebo ze všech kontrolních opatření bylo ukončeno. Každé

rozhodnutí Komise přijaté na základě tohoto odstavce sdělí generální tajemník všem členským státům Organizace spojených národů, nečlenským státům, jež jsou Stranami této Úmluvy, Světové zdravotnické organizace a Úřadu. Každá Strana učiní opatření k tomu, aby vynětí přípravku z daného kontrolního opatření nebo kontrolních opatření bylo ukončeno ve lhůtě 180 dnů od data sdělení generálního tajemníka.

Čl.4

Jiná zvláštní ustanovení týkající se rozsahu kontroly

Pokud jde o jiné psychotropní látky, než jsou uvedeny v Seznamu I, Strany mohou povolit:

a) osobám cestujícím z jedné země do druhé, aby vzaly s sebou pro osobní potřebu malá množství přípravků; každá Strana bude však oprávněna přesvědčit se, že tyto přípravky byly získány zákonnou cestou;

b) používání takových látek v průmyslu pro výrobu nepsychotropních látek nebo výrobků, avšak s výhradou, že budou podléhat kontrolním opatřením předepsaným touto Úmluvou, dokud se psychotropní látky nedostanou do takového stavu, že prakticky jich nebude možno zneužít nebo je získat zpět; a

c) používání takových látek pro odchyt zvířat osobami, které jsou příslušnými úřady výslovně oprávněny používat je k tomuto účelu, avšak s výhradou, že látky budou podléhat kontrolním opatřením předepsaným touto Úmluvou.

Čl.5

Omezení používání na léčebné a vědecké účely

1. Každá Strana omezí používání látek uvedených v Seznamu I, jak je stanoveno v článku 7.

2. S výhradou ustanovení článku 4 každá Strana omezí výrobu, vývoz, dovoz, distribuci, skladování, používání a uchovávání látek uvedených v Seznamech II, III a IV, jakož i obchod s nimi, na lékařské a vědecké účely, a to použitím opatření, jež uzná za vhodná.

3. Je žádoucí, aby Strany nepovolovaly držbu látek uvedených v Seznamech II, III a IV jinak než za podmínek stanovených zákonem.

Čl.6

Zvláštní správa

Je žádoucí, aby každá Strana zřídila a udržovala zvláštní správu pro provádění ustanovení této Úmluvy. Bude výhodné, bude-li tato správa totožná se zvláštní správou zřízenou na základě ustanovení úmluv o kontrole omamných látek nebo bude-li působit v těsné spolupráci s ní.

Čl.7

Zvláštní ustanovení týkající se látek uvedených v Seznamu I

Pokud jde o látky uvedené v Seznamu I, Strany:

- a) zakáží veškeré jejich používání, s výjimkou používání náležitě oprávněnými osobami k vědeckým a velmi omezeným léčebným účelům ve zdravotnických nebo vědeckých zařízeních, jež jsou pod přímou kontrolou vlády nebo působí na základě jejího zvláštního povolení;
- b) budou požadovat, aby výroba, distribuce a držba těchto látek a obchod s nimi podléhaly zvláštnímu povolení (licenci) nebo předchozímu schválení;
- c) učiní opatření pro přísný dohled nad činnostmi a jednáním, zmíněnými v odstavcích a) a b);
- d) omezí množství látky dodávané náležitě oprávněné osobě na množství nezbytně potřebné k účelům, pro které bylo oprávnění uděleno;
- e) budou požadovat, aby osoby vykonávající lékařské a vědecké funkce vedly záznamy o získaných látkách s podrobným popisem jejich použití; tyto záznamy budou uchovávány po dobu nejméně dvou let od posledního použití v nich zaznamenanému; a
- f) zakáží vývoz a dovoz, s výjimkou případů, kdy jak vývozcem tak i dovozcem jsou příslušné úřady nebo zařízení vyvážející a dovážející země nebo, podle okolností, oblasti anebo jiné osoby nebo podniky, které byly k tomu příslušnými úřady své země nebo oblasti výslovně oprávněny. Požadavky stanovené v odstavci 1 článku 12 pro vývozní a dovozní povolení pro látky uvedené v Seznamu II budou platit rovněž pro látky uvedené v Seznamu I.

Čl.8

Povolení (licence)

1. Strany budou požadovat, aby výroba a distribuce látek uvedených v Seznamech II, III a IV, jakož i obchod s nimi (včetně vývozního a dovozního obchodu) byly prováděny na základě povolení (licence) nebo jiného podobného kontrolního opatření.

2. Strany:

- a) budou dohlížet na všechny řádně oprávněné osoby a podniky, jež provádějí výrobu nebo distribuci látek uvedených v odstavci 1 tohoto článku a obchod s nimi (včetně vývozního a dovozního obchodu) anebo se takové činnosti zúčastňují;
- b) budou dohlížet na základě povolení (licence) nebo jiného podobného kontrolního opatření na zařízení a prostory, v nichž se může výroba, distribuce nebo obchod provádět;
- c) zajistí, aby v takových zařízeních a prostorách byla učiněna bezpečnostní opatření, aby se zabránilo krádeži nebo jinému zcizení či zpronevěření zásob.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku týkající se systému povolení (licencí) nebo jiných podobných kontrolních opatření není nutno uplatňovat na osoby, které mají způsobilost

k výkonu povolání v léčebně preventivní péči, hygienické péči nebo výzkumu a vykonávají tyto své funkce.

4. Strany budou požadovat, aby všechny osoby, kterým jsou podle této Úmluvy vydávána povolení (licence) nebo mají jiná odpovídající oprávnění podle odstavce 1 tohoto článku nebo odstavce b) článku 7, byly náležitě kvalifikovány pro účinné a spolehlivé provádění ustanovení zákonů a nařízení přijatých na základě této Úmluvy.

Čl.9

Lékařské předpisy

1. Strany budou požadovat, aby látky uvedené v Seznamech II, III a IV nebyly předepisovány nebo vydávány pro použití jednotlivci jinak než na lékařský předpis, s výjimkou případů, kdy jednotlivci mohou zákonně obdržet, používat, přidělovat nebo podávat tyto látky v léčebně preventivní péči, hygienické péči nebo ve vědeckovýzkumných ústavech.

2. Strany učiní opatření, aby zajistily, že lékařské předpisy na látky uvedené v Seznamech II, III a IV budou vydávány s nejvyšší lékařskou úrovní a budou podrobeny, zejména pokud jde o dobu jejich platnosti a o to, kolikrát je možno jich opětovně použít, takovým ustanovením, které chrání zdraví a blaho obyvatelstva.

3. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může Strana, vyžadují-li to podle jejího názoru místní poměry, povolit oprávněným lékárníkům a jiným osobám oprávněným k distribuci v malém, určeném úřady odpovědnými v zemi nebo v její části za zdraví obyvatelstva, aby za podmínek, které Strana stanoví a které budou pamatovat i na vedení záznamů, vydávali ve výjimečných případech pro použití jednotlivci k léčebným účelům malá množství látek uvedených v Seznamech III a IV podle vlastního uvážení a bez lékařského předpisu, v mezích, které Strany určí.

Čl.10

Varování na obalu a reklama

1. Každá Strana bude požadovat, berouc v úvahu příslušné předpisy nebo doporučení Světové zdravotnické organizace, aby, kde je to proveditelné, na štítku a v každém případě na příbalovém letáku spotřebitelského balení psychotropních látek byl uveden návod k použití, včetně výstrahy a varování, jež jsou podle jejího názoru nutné pro bezpečnost uživatele.

2. Každá Strana, berouc náležitě zřetel na své ústavní předpisy, zakáže reklamu psychotropních látek určenou široké veřejnosti.

Čl.11

Záznamy

1. Pokud jde o látky uvedené v Seznamu I, Strany budou požadovat, aby výrobci a všechny ostatní osoby oprávněné podle článku 7 k obchodu s nimi a k jejich distribuci, vedli záznamy způsobem určeným každou Stranou; záznamy budou uvádět podrobné údaje o

vyráběném množství, o množství zásob na skladě a pro každý příjem a výdej podrobné údaje o množství, datu, dodavateli a příjemci.

2. Pokud jde o látky uvedené v Seznamech II a III, Strany budou požadovat, aby výrobci, osoby oprávněné k distribuci ve velkém, vývozci a dovozci vedli záznamy způsobem určeným každou Stranou; záznamy budou obsahovat podrobné údaje o vyráběném množství a pro každý příjem a výdej podrobné údaje o množství, datu, dodavateli a příjemci.

3. Pokud jde o látky uvedené v Seznamu II, Strany budou požadovat, aby osoby oprávněné k distribuci v malém, nemocniční a léčebná zařízení a vědecké instituce vedly záznamy způsobem určeným každou Stranou; záznamy budou obsahovat pro každý příjem a výdej podrobné údaje o množství, datu, dodavateli a příjemci.

4. Strany zajistí vhodnými metodami a s přihlédnutím k odborným a obchodním zvyklostem svých zemí, aby záznamy o příjmu a výdeji látek uvedených v Seznamu III osobami oprávněnými k distribuci v malém, nemocničními a léčebnými zařízeními a vědeckými institucemi byly pohotově k dispozici.

5. Pokud jde o látky uvedené v Seznamu IV, Strany budou požadovat, aby výrobci, vývozci a dovozci vedli záznamy způsobem určeným každou Stranou; záznamy budou obsahovat údaje o vyráběném, vyváženém a dováženém množství.

6. Strany budou požadovat, aby výrobci přípravků vyňatých z kontroly podle odstavce 3 článku 3 vedli záznamy o množství každé psychotropní látky použité při výrobě přípravku vyňatého z kontroly, jakož i o povaze, celkovém množství a prvním výdeji přípravku vyrobeného z této látky a vyňatého z kontroly.

7. Strany zajistí, aby záznamy a údaje uvedené v tomto článku, které jsou nutné k sestavování zpráv podle článku 16, byly uchovány po dobu nejméně dvou let.

Čl.12

Ustanovení o mezinárodním obchodě

1.

a) Každá Strana, která povoluje vývoz nebo dovoz látek uvedených v Seznamu I nebo II, bude požadovat pro každý případ dovozu nebo vývozu, bez ohledu na to, jde-li o jednu nebo více látek, zvláštní dovozní nebo vývozní povolení na formuláři, jehož vzor bude vypracován Komisí.

b) Toto povolení bude obsahovat mezinárodní nechráněný název látky nebo, neexistuje-li takový název, její označení v příslušném Seznamu, dále množství, jež se má vyvézt nebo dovézt, lékovou formu, jméno a adresu vývozce a dovozce a dobu, ve které se vývoz nebo dovoz má uskutečnit. Je-li látka vyvážena nebo dovážena ve formě přípravku, bude uveden rovněž název přípravku, existuje-li. Vývozní povolení bude obsahovat také číslo a datum dovozního povolení a označení úřadu, který je vydal.

c) Před vydáním vývozního povolení budou Strany požadovat předložení dovozního povolení, vydaného příslušným úřadem dovážející země nebo oblasti, které potvrzuje, že dovoz látky

nebo látek, o něž jde, je povolen; toto povolení bude předkládáno osobou nebo podnikem, který žádá o vývozní povolení.

d) Ke každé vývozní zásilce bude přiložen opis vývozního povolení a vláda, která vývozní povolení vydává, zašle jeho opis vládě dovážející země nebo oblasti.

e) Poté, co byl dovoz uskutečněn, vrátí vláda dovážející země nebo oblasti vládě vyvážející země nebo oblasti vývozní povolení s poznámkou potvrzující skutečně dovezené množství.

2.

a) Strany budou požadovat, aby vývozci pro každý vývoz látek uvedených v Seznamu III vyhotovili na formuláři, jehož vzor bude vypracován Komisí, prohlášení v trojím vyhotovení, které bude obsahovat tyto údaje:

i) jméno a adresu vývozce a dovozce;

ii) mezinárodní nechráněný název látky nebo, neexistuje-li takový název, její označení v příslušném Seznamu;

iii) množství látky a lékovou formu, v níž je vyvážena, a je-li to ve formě přípravku, název přípravku, existuje-li; a

iv) datum odeslání.

b) Vývozci předloží příslušným úřadům své země nebo oblasti dvě vyhotovení tohoto prohlášení. Třetí vyhotovení připojí ke své zásilce.

c) Strana, z jejíhož území je vyvážena některá látka uvedená v Seznamu III, zašle příslušným úřadům dovážející země nebo oblasti co nejdříve, avšak nejpozději do devadesáti dnů od data odeslání, v doporučené zásilce jedno vyhotovení prohlášení, které obdržela od vývozce se žádostí o potvrzení jejího příjmu.

d) Strany mohou požadovat, aby dovozce po přijetí zásilky zaslal příslušným úřadům své země nebo oblasti vyhotovení prohlášení připojené k zásilce s náležitým potvrzením obsahujícím údaje o přijatém množství a datu příjmu.

3. Pokud jde o látky uvedené v Seznamech I a II, budou platit ještě tato další ustanovení:

a) Ve svobodných přístavech a pásmech budou Strany vykonávat stejný dohled a stejnou kontrolu jako v ostatních částech svého území, mohou však uplatňovat i přísnější opatření.

b) Vývoz ve formě zásilky adresované na poštovní schránku nebo na banku na účet osoby odlišné od osoby, jejíž jméno je uvedeno ve vývozním povolení, bude zakázán.

c) Vývoz látek uvedených v Seznamu I ve formě zásilek adresovaných na celní skladiště je zakázán. Vývoz látek uvedených v Seznamu II ve formě zásilek adresovaných na celní skladiště je zakázán, s výjimkou případů, kdy vláda dovážející země potvrdí na dovozním povolení předloženém osobou nebo podnikem, který žádá o vývozní povolení, že povolila dovoz zásilky za účelem uložení v celním skladišti. V takovém případě bude ve vývozním povolení potvrzeno, že zásilka se vyváží za tímto účelem. Každé čerpání z celního skladiště bude vázáno na předložení povolení vydaného úřady, které skladiště spravují, a v případě zásilky určené do ciziny bude s ní nakládáno, jako kdyby šlo o nový vývoz ve smyslu této Úmluvy.

- d) Zásilky přivážené na území některé Strany nebo vyvážené z jejího území, aniž by byly doprovázeny vývozním povolením, budou příslušnými úřady zadrženy.
- e) Bez ohledu na to, má-li být zásilka složena z dopravního prostředku, který ji přepravuje, nebo ne, Strana nepovolí svým územím průjezd žádné zásilky těchto látek určené do jiné země, nebude-li příslušným úřadům této Strany předložen opis vývozního povolení pro danou zásilku.
- f) Příslušné úřady země nebo oblasti, přes kterou je povolen průjezd zásilky těchto látek, učiní všechna nutná opatření, aby se zabránilo odchýlení se zásilky k jinému místu určení, než je místo vyznačené na vyhotovení vývozního povolení připojeném k zásilce, pokud vláda země nebo oblasti, přes kterou se zásilka převáží, nepovolí tuto odchylku v určení. Vláda země nebo oblasti tranzitu bude posuzovat každou žádost o změnu místa určení tak, jako kdyby šlo o vývoz ze země nebo oblasti místa nového určení. Je-li změna místa určení povolena, ustanovení písm. e) odstavce 1 tohoto článku budou platit rovněž mezi zemí nebo oblastí tranzitu a zemí nebo oblastí, odkud byla zásilka původně vyvezena.
- g) Žádná zásilka látek v tranzitu nebo uložená v celním skladišti nemůže být předmětem žádných zásahů, jež by mohly změnit jejich povahu. Obal nemůže být změněn bez povolení příslušných úřadů.
- h) Ustanovení písm. e) až g) tohoto odstavce týkající se průjezdu látek územím některé Strany neplatí, je-li zásilka převážena leteckou cestou, za předpokladu, že letadlo nepřistane v zemi nebo oblasti tranzitu. Přistane-li letadlo v této zemi nebo oblasti, tato ustanovení budou platit do té míry, jak to budou okolnosti vyžadovat.
- i) Ustanovení tohoto odstavce nejsou v rozporu s ustanoveními mezinárodních dohod, které omezují kontrolu, již může vykonávat kterákoliv Strana nad látkami v tranzitu.

Čl.13

Zákaz a omezení vývozu a dovozu

1. Strana může prostřednictvím generálního tajemníka oznámit všem ostatním Stranám, že zakazuje do své země nebo do některé ze svých oblastí dovoz některé nebo několika látek uvedených v Seznamu II, III nebo IV a vyjmenovaných v oznámení Strany. V každém takovém oznámení bude přesně uveden název látky, jak je tato označena v Seznamu II, III nebo IV.
2. Obdržela-li Strana oznámení o zákazu podle odstavce 1 tohoto článku, učiní opatření, aby zajistila, že žádná z látek vyjmenovaných v oznámení nebude vyvážena do země nebo do některé z oblastí Strany, která oznámení učinila.
3. Bez ohledu na ustanovení předchozích odstavců může Strana, která učinila oznámení podle odstavce 1 tohoto článku, zvláštním dovozním povolením pro každý jednotlivý případ povolit dovoz určitého stanoveného množství zmíněných látek nebo přípravků obsahujících tyto látky. Úřad dovážející země, který zvláštní dovozní povolení vystavil, zašle je ve dvou vyhotoveních, v nichž bude uvedené jméno a adresa vývozce a dovozce, příslušného úřadu vyvážející země nebo oblasti, který pak může povolit vývozci

odeslání zásilky. Jedno vyhotovení zvláštního dovozního povolení, náležitě potvrzené příslušným úřadem vyvázející země nebo oblasti, bude připojeno k zásilce.

Čl.14

Zvláštní ustanovení týkající se přepravy psychotropních látek v lékárníčkách první pomoci na lodích, v letadlech nebo jiných veřejných dopravních prostředcích obstarávajících mezinárodní dopravu

1. Pokud jde o látky uvedené v Seznamu II, III nebo IV, jejich mezinárodní doprava na lodích, v letadlech nebo jiných prostředcích mezinárodní veřejné dopravy, jako např. v mezinárodních vlacích nebo autokarech, v omezeném množství, které by se mohlo stát nutným během cesty pro poskytnutí první pomoci a pro naléhavé případy, nebude považována za vývoz, dovoz nebo průvoz ve smyslu této Úmluvy.

2. Země, kde jsou dopravní prostředky registrovány, učiní vhodná ochranná opatření, aby se zabránilo zneužití látek uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo jejich zcizení či zpronevěře k nedovoleným účelům. Komise doporučí tato ochranná opatření po konzultaci s příslušnými mezinárodními organizacemi.

3. Látky přepravované podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku na lodích, v letadlech nebo jiných prostředcích mezinárodní veřejné dopravy, jako např. v mezinárodních vlacích a autokarech, budou podléhat zákonům, předpisům, povolením a licencím země, kde je příslušný dopravní prostředek registrován, bez újmy práva příslušných místních úřadů provádět prověření, inspekci a jiné kontrolní úkony v těchto dopravních prostředcích. Použití těchto látek v případě naléhavé potřeby nebude považováno za porušení ustanovení odstavce 1 článku 9.

Čl.15

Inspekce

Strany budou udržovat systém inspekce výrobců, vývozců a dovozců psychotropních látek a osob oprávněných k jejich distribuci ve velkém a v malém, jakož i lékařských a vědeckých zařízení, které takové látky používají. Postarají se o inspekce příslušných prostor, zásob a záznamů, které budou prováděny tak často, jak Strany budou uznávat za nezbytné.

Čl.16

Zprávy podávané Stranami

1. Strany budou podávat generálnímu tajemníkovi informace, o něž může požádat Komise s tím, že jsou nutné pro výkon jejích funkcí, a zejména budou podávat roční zprávy o provádění Úmluvy na svých územích, které budou zahrnovat informace

- a) o důležitých změnách v jejich zákonech a předpisech týkajících se psychotropních látek, a
- b) o významných skutečnostech, ke kterým došlo na jejich území, pokud jde o zneužívání psychotropních látek a nedovolený obchod s nimi.

2. Strany budou rovněž oznamovat generálnímu tajemníkovi názvy a adresy vládních orgánů uvedených v písm. f) článku 7, v článku 12 a v odstavci 3 článku 13. Generální tajemník rozešle tyto informace všem Stranám.

3. Strany budou podávat generálnímu tajemníkovi co nejdříve zprávy o každém případě nedovoleného obchodu s psychotropními látkami nebo zadržení látek, které byly předmětem nedovoleného obchodu, jestliže případ budou považovat za důležitý z hlediska:

a) nových tendencí, jež se objevily;

b) množství, o které se jedná;

c) osvětlení zdrojů, z nichž látky pocházejí; anebo

d) metod používaných osobami, které nedovolený obchod provozují.

Opisy zpráv budou rozesílány podle ustanovení písm. b) článku 21.

4. Strany budou podávat Úřadu roční statistické zprávy na formulářích vypracovaných Úřadem, které budou obsahovat tyto údaje:

a) pokud jde o látky uvedené v Seznamech I a II, u každé látky množství vyrobené, vyvezené do každé země nebo oblasti, dovezené z každé země nebo oblasti, jakož i zásoby, které se nacházejí u výrobců;

b) pokud jde o látky uvedené v Seznamech III a IV, u každé látky vyrobené množství a celkové vyvezené a dovezené množství;

c) pokud jde o látky uvedené v Seznamech II a III, u každé látky množství použité pro výrobu přípravků vyňatých z kontroly; a

d) pokud jde o látky uvedené v některém ze Seznamů kromě Seznamu I, u každé látky množství použité k průmyslovým účelům podle ustanovení písm. b) článku 4.

Vyrobené množství, které mají na mysli ustanovení písm. a) a b) tohoto odstavce, nezahrnuje množství vyrobených přípravků.

5. Každá Strana předloží Úřadu na jeho žádost doplňující statistické údaje, týkající se příštích období, o množství určité látky uvedené v Seznamu III nebo IV, vyváženém do každé země nebo oblasti a dováženém z každé země nebo oblasti. Strana může požádat Úřad, aby jak žádost o údaje, tak i údaje předložené podle tohoto odstavce pokládal za důvěrné.

6. Strany budou podávat informace uvedené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku způsobem a v termínech, které Komise nebo Úřad mohou stanovit.

Čl.17

Funkce Komise

1. Komise může zkoumat všechny otázky, které mají vztah k cílům této Úmluvy a k plnění jejích ustanovení, a činit doporučení o těchto otázkách.

2. Rozhodnutí Komise podle článků 2 a 3 budou přijímána dvoutřetinovou většinou jejích členů.

Čl.18

Zprávy Úřadu

1. Úřad vyhotovuje o své práci roční zprávy obsahující rozbor statistických údajů, které má k dispozici, a v odůvodněných případech také výklad k případným vysvětlivkám, jež vlády podaly nebo o něž byly žádány, spolu s poznámkami a doporučeními, které si Úřad přeje činit. Úřad může vyhotovovat též dodatkové zprávy, které pokládá za nutné. Zprávy budou předkládány Radě prostřednictvím Komise, jež může uvést připomínky, které uzná za vhodné.

2. Zprávy Úřadu budou sděleny Stranám a potom uveřejněny generálním tajemníkem. Strany dávají souhlas k jejich neomezenému rozšiřování.

Čl.19

Opatření Úřadu k zajištění plnění ustanovení Úmluvy

1.

a) Jestliže po prozkoumání informací poskytnutých Úřadu vládami nebo informací sdělených orgány Organizace spojených národů má Úřad důvod se domnívat, že cíle této Úmluvy jsou vážně ohroženy tím, že některá země nebo oblast neplní ustanovení Úmluvy, Úřad má právo požádat vládu příslušné země nebo oblasti o vysvětlení. S výhradou práva upozornit Strany, Radu a Komisi na otázku, jak je uvedeno níže v písm. c) tohoto odstavce, bude Úřad považovat žádost o objasnění nebo vysvětlení poskytnuté vládou podle tohoto ustanovení za důvěrné.

b) Po opatřeních učiněných na základě ustanovení písm. a) tohoto odstavce může Úřad, bude-li to považovat za nutné, vyzvat příslušnou vládu, aby učinila opatření k nápravě, která se podle okolností mohou jevit jako nutná pro zajištění plnění ustanovení této Úmluvy.

c) Shledá-li Úřad, že příslušná vláda nepodala uspokojivé vysvětlení, když o to byla požádána podle písm. a) tohoto odstavce, nebo opomenula učinit opatření k nápravě, jak k tomu byla vyzvána podle písm. b) tohoto odstavce, může na věc upozornit Strany, Radu a Komisi.

2. Když upozorňuje Strany, Radu a Komisi na některou otázku podle písm. c) odstavce 1 tohoto článku, může Úřad, bude-li takový postup pokládat za nutný, doporučit Stranám, aby zastavily vývoz určitých psychotropních látek do příslušné země nebo oblasti nebo jejich dovoz z této země nebo oblasti nebo současně jejich dovoz i vývoz, buď na určitou dobu nebo až do té doby, dokud Úřad neshledá situaci v této zemi nebo oblasti uspokojivou. Příslušný stát může předložit záležitost Radě.

3. Úřad má právo uveřejnit zprávu o kterékoliv otázce, kterou zkoumal podle ustanovení tohoto článku, a předložit ji Radě, která ji rozešle všem Stranám. Uveřejní-li Úřad v této zprávě rozhodnutí učiněné na základě tohoto článku nebo jakékoliv informace vztahující se na toto rozhodnutí, je povinen uveřejnit ve zprávě také stanovisko příslušné vlády, jestliže tato o to požádá.

4. V případě, že rozhodnutí Úřadu uveřejněné podle tohoto článku nebylo přijato jednomyslně, bude uvedeno též stanovisko menšiny.

5. Každý stát bude pozván, aby se dal zastupovat na zasedání Úřadu, na kterém je podle tohoto článku projednávána otázka, na níž má přímý zájem.

6. Rozhodnutí Úřadu podle tohoto článku budou přijímána dvoutřetinovou většinou celkového počtu členů Úřadu.

7. Ustanovení předchozích odstavců platí také, jestliže má Úřad důvod se domnívat, že cíle této Úmluvy jsou vážně ohroženy v důsledku rozhodnutí, které některá Strana učinila podle odstavce 7 článku 2.

Čl.20

Opatření proti zneužívání psychotropních látek

1. Strany učiní všechna možná opatření, aby se předcházelo zneužívání psychotropních látek a zajistilo včasné odhalení, léčení, výchova a rehabilitace postižených osob, jakož i péče o ně po skončení léčby a jejich znovuzapojení do společnosti. Strany budou koordinovat své úsilí za tímto účelem.

2. Strany budou co nejvíce podporovat přípravu personálu pro léčení a rehabilitaci osob, které zneužívají psychotropní látky, jakož i pro péči o ně po skončení léčby a pro jejich znovuzapojení do společnosti.

3. Strany budou pomáhat osobám, které to při výkonu svého povolání potřebují, získávat znalosti o problematice zneužívání psychotropních látek a předcházení jejich zneužívání a budou také podporovat, aby se tyto znalosti rozšířily v široké veřejnosti, existuje-li nebezpečí, že zneužívání těchto látek nabude širokých rozměrů.

Čl.21

Opatření proti nedovolenému obchodu

Berouce náležitý ohled na svou ústavní, právní a administrativní soustavu, Strany:

a) učiní vnitrostátní opatření pro koordinaci preventivních a represivních akcí proti nedovolenému obchodu; za tím účelem mohou užitečně pro věc určit vhodný orgán, který bude odpovědný za tuto koordinaci;

b) budou si vzájemně pomáhat v boji proti nedovolenému obchodu s psychotropními látkami a zejména budou neprodleně zasílat ostatním Stranám, jichž se to přímo týká, diplomatickou cestou nebo prostřednictvím příslušných úřadů, určených Stranami k tomuto účelu, opis každé zprávy podané generálnímu tajemníkovi podle článku 16 v souvislosti s odhalením případu nedovoleného obchodu nebo se zadržením látek, které byly předmětem nedovoleného obchodu;

c) budou úzce spolupracovat mezi sebou a s příslušnými mezinárodními organizacemi, jichž jsou členy, za účelem vedení koordinovaného boje proti nedovolenému obchodu;

d) budou dbát na to, aby mezinárodní spolupráce mezi příslušnými orgány byla prováděna rychle a účinně; a

e) zajistí, aby v případech, kdy mezi zeměmi dochází k předávání právních dokladů za účelem provádění soudního řízení, byly doklady předávány nejkratší cestou orgánům určeným Stranami; toto ustanovení není na újmu práva Stran požadovat, aby jim právní doklady byly zasílány diplomatickou cestou.

Čl.22

Trestní ustanovení

1.

a) S výhradou omezení podle svých ústavních předpisů bude každá Strana považovat za trestný čin každé jednání, které je v rozporu se zákonem nebo nařízením přijatým k plnění závazků podle této Úmluvy a bylo spácháno úmyslně, a zajistí, aby na závažné trestné činy byly vyměřeny příslušné tresty, zejména vězení nebo jiné tresty odnětí svobody.

b) Bez ohledu na ustanovení předcházejícího písmena tohoto odstavce, v případech, kdy se takových trestných činů dopustily osoby, které zneužívají psychotropních látek, Strany mohou, buď místo odsouzení nebo trestu anebo jako doplnění trestu, podrobit tyto osoby podle odstavce 1 článku 20 opatřením, jejichž účelem je léčení, výchova a rehabilitace těchto osob, péče o ně po skončení léčby a jejich znovuzapojení do společnosti.

2. S výhradou omezení podle ústavních předpisů každé Strany, její právní soustavy a vnitrostátního práva,

a) i) byla-li spáchána v různých zemích řada činů, které jsou navzájem spojeny a jsou podle odstavce 1 tohoto článku trestné, každý z nich bude považován za samostatný trestný čin; ii) úmyslná účast na spáchání některého z uvedených trestných činů, spolčení za účelem jeho spáchání a pokus o jeho spáchání, jakož i příprava a finanční operace související s trestnými činy uvedenými v tomto článku budou pokládány za trestné činy, jak je stanoveno v odstavci 1 tohoto článku;

iii) odsouzení za tyto trestné činy v cizině budou brána v úvahu při stanovení, jde-li o opakování trestného činu; a

iv) uvedené vážné trestné činy, ať byly spáchány vlastními státními příslušníky nebo cizinci, budou stíhány Stranou, na jejímž území byly spáchány, anebo Stranou, na jejímž území se pachatel zdržuje, jestliže jeho vydání je nepřipustné podle zákonů Strany, jíž byla žádost o vydání předložena, a jestliže pachatel nebyl ještě stíhán a rozsudek nebyl ještě vyneset.

b) Je žádoucí, aby trestné činy uvedené v odstavci 1 a v bodu ii) písm. a) odstavce 2 tohoto článku byly v každé smlouvě o vydávání zločinců, která byla nebo v budoucnosti bude mezi Stranami uzavřena, zahrnuty mezi trestné činy, jejichž pachatelé se vydávají, a aby za takové trestné činy byly uznávány též mezi Stranami, které vydání nepodmiňují existencí smlouvy nebo reciprocitou, ovšem za předpokladu, že vydání bude povoleno podle zákonů Strany, jíž byla žádost o vydání předložena, a že tato Strana bude mít právo odmítnout zatčení pachatele nebo jeho vydání, jestliže její příslušné úřady mají za to, že trestný čin není dostatečně vážný.

3. Každá psychotropní látka nebo jiná látka, jakož i každé zařízení použité nebo určené ke spáchání kteréhokoliv z trestných činů uvedených v odstavci 1 a 2 tohoto článku mohou být zadrženy a zabaveny.

4. V otázkách jurisdikce budou mít ustanovení vnitrostátního práva příslušné Strany převahu nad ustanoveními tohoto článku.

5. Žádné ustanovení tohoto článku neomezuje zásadu, že trestné činy, o nichž hovoří, budou stanoveny, stíhány a trestány v souladu s vnitrostátním právem příslušné Strany.

Čl.23

Použití přísnějších kontrolních opatření, než vyžaduje Úmluva

Strany mohou zavést ostřejší nebo přísnější kontrolní opatření, než stanoví tato Úmluva, jestliže jsou podle jejich názoru žádoucí nebo nutná pro ochranu zdraví a blaha obyvatelstva.

Čl.24

Výdaje mezinárodních orgánů ve spojení s prováděním ustanovení Úmluvy

Výdaje Komise a Úřadu ve spojení s prováděním jejich příslušných funkcí podle této Úmluvy bude hradit Organizace spojených národů způsobem, který bude stanoven Valným shromážděním. Strany, které nejsou členy Organizace spojených národů, budou přispívat na tyto výdaje částkami, které Valné shromáždění bude považovat za spravedlivé a které určí čas od času po konzultaci s vládami těchto Stran.

Čl.25

Postup při přijetí, podpisu, ratifikaci a přístupu

1. Členské státy Organizace spojených národů, státy, které nejsou členy Organizace spojených národů, ale jsou členy některé odborné organizace Organizace spojených národů nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo jsou stranami Statutu Mezinárodního soudního dvora, jakož i kterýkoliv jiný stát vyzvaný k tomu Radou, se mohou stát Stranami této Úmluvy:

a) podpisem; nebo

b) ratifikací po předchozím podpisu s výhradou ratifikace; nebo

c) přístupem k ní.

2. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu do 1. ledna 1972 včetně. Poté bude otevřena k přístupu.

3. Ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka.

Čl.26

Vstup v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesát dní poté, co čtyřicet ze států uvedených v odstavci 1 článku 25 ji podepíše bez výhrady ratifikace nebo uloží své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

2. Pro každý jiný stát, který ji podepíše bez výhrady ratifikace nebo uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu po posledním podpisu nebo uložení listiny podle předchozího odstavce, nabude tato Úmluva účinnosti devadesát dnů po datu jeho podpisu nebo po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Čl.27

Územní účinnost

Tato Úmluva se bude vztahovat na všechna nemetropolitní území, která některá Strana zastupuje v mezinárodních vztazích, s výjimkou případů, kdy na základě ústavy této Strany nebo příslušného území, nebo na základě obyčeje je k tomu zapotřebí předchozího souhlasu tohoto území. V takovém případě se Strana bude snažit získat potřebný souhlas tohoto území co nejdříve a jakmile jej obdrží, oznámí to generálnímu tajemníkovi. Úmluva se bude vztahovat na jedno nebo více území uvedených v tomto oznámení ode dne, kdy generální tajemník oznámení obdrží. V případech, kdy předchozího souhlasu nemetropolitního území není zapotřebí, prohlásí příslušná Strana při podpisu, ratifikaci nebo přístupu, na která nemetropolitní území se bude Úmluva vztahovat.

Čl.28

Oblasti pro účely této Úmluvy

1. Každá Strana může oznámit generálnímu tajemníkovi, že pro účely této Úmluvy je její území rozděleno na dvě nebo více oblastí, nebo že dvě nebo více jejích oblastí je spojeno v jedinou oblast.

2. Dvě nebo více Stran může oznámit generálnímu tajemníkovi, že v důsledku toho, že mezi nimi byla ustavena celní unie, tvoří tyto Strany pro účely této Úmluvy jednu oblast.

3. Veškerá oznámení podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku nabudou účinnosti dne 1. ledna roku následujícího po roce, v němž oznámení bylo učiněno.

Čl.29

Vypovězení Úmluvy

1. Po uplynutí dvou let ode dne, kdy tato Úmluva nabude účinnosti, každá Strana bude moci jménem svým nebo jménem území, které zastupuje v mezinárodních vztazích a které odvolalo svůj souhlas daný podle článku 27, vypovědět tuto Úmluvu uložением listiny o výpovědi u generálního tajemníka.

2. Obdrží-li generální tajemník výpověď před 1. červencem nebo k 1. červenci kteréhokoliv roku, nabude tato účinnosti dnem 1. ledna následujícího roku; obdrží-li ji generální tajemník po 1. červenci, nabude výpověď účinnosti tak, jako kdyby ji byl obdržel před 1. červencem nebo k 1. červenci následujícího roku.

3. Tato Úmluva pozbude účinnosti, jestliže v důsledku výpovědí oznámených podle ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku přestanou být splněny podmínky stanovené v odstavci 1 článku 26 pro nabytí účinnosti.

Čl.30

Změny

1. Každá Strana může navrhnout pozměnění této Úmluvy. Text změny a důvody, pro které je navrhována, budou sděleny generálnímu tajemníkovi, který je sdělí Stranám a Radě. Rada může rozhodnout buď, že

a) svolá konferenci podle odstavce 4 článku 62 Charty Organizace spojených národů za účelem prozkoumání předloženého pozměňovacího návrhu, anebo

b) se dotáže Stran, zda přijímají navrhovanou změnu, a současně je požádá, aby předložily Radě své případné připomínky k návrhu.

2. Jestliže návrh na změnu rozeslaný podle písm. b) odstavce 1 tohoto článku nebyl odmítnut žádnou Stranou v průběhu osmnácti měsíců po jeho rozeslání, nabude ihned účinnosti. Je-li však návrh na změnu odmítnut některou Stranou, Rada může rozhodnout, s přihlédnutím k došlým připomínkám Stran, má-li se svolat konference za účelem prozkoumání příslušného pozměňovacího návrhu.

Čl.31

Spory

1. Kdyby mezi dvěma nebo více Stranami vznikl spor o výklad nebo provádění této Úmluvy, tyto Strany budou konzultovat mezi sebou, aby vyřešily spor cestou jednání, šetření, zprostředkování, smíru, arbitráže, odvoláním k oblastním orgánům, soudní cestou nebo jinými mírovými prostředky, které si zvolí.

2. Každý spor tohoto druhu, který nemůže být vyřešen prostředky uvedenými v odstavci 1 tohoto článku, bude na žádost kterékoliv ze Stran zúčastněných na sporu předložen Mezinárodnímu soudnímu dvoru k rozhodnutí.

Čl.32

Výhrady

1. Žádné jiné výhrady nejsou dovoleny, než ty, které jsou učiněny v souladu s ustanoveními odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku.

2. Každý stát může při podpisu, ratifikaci nebo přístupu učinit výhradu k těmto ustanovením této Úmluvy:

a) odstavce 1 a 2 článku 19;

b) článek 27;

c) článek 31.

3. Stát, který se chce stát Stranou této Úmluvy, ale chce mít možnost učinit jiné výhrady, než jsou uvedeny v odstavcích 2 a 4 tohoto článku, může uvědomit generálního tajemníka o tomto svém úmyslu. Jestliže do uplynutí dvanácti měsíců ode dne oznámení příslušné výhrady generálním tajemníkem třetina států, které Úmluvu podepsaly bez výhrady ratifikace, ji ratifikovaly nebo k ní přistoupily před koncem této lhůty, nevznesla námitky proti této výhradě, bude tato považována za povolenou, ovšem s tím, že státy, které proti výhradě vznesly námitky, nebudou povinny vzít na sebe vůči státu, který učiní výhradu, právní závazky vyplývající z této Úmluvy, na které se vztahuje výhrada.

4. Stát, na jehož území se vyskytují divoce rostoucí rostliny obsahující psychotropní látky uvedené v Seznamu I, kterých tradičně používají určité nevelké, přesně vymezené skupiny obyvatelstva při magických nebo náboženských obřadech, může při podpisu nebo ratifikaci této Úmluvy nebo při přístupu k ní učinit výhrady v souvislosti s těmito rostlinami, pokud jde o ustanovení článku 7, s výjimkou ustanovení týkajících se mezinárodního obchodu.

5. Stát, který učinil výhrady, může kdykoliv formou písemného oznámení generálnímu tajemníkovi odvolat všechny svoje výhrady nebo jejich část.

Čl.33

Oznámení

Generální tajemník oznámí všem státům uvedeným v odstavci 1 článku 25:

a) podpisy, ratifikace a přístupy podle článku 25;

b) den, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost podle článku 26;

c) výpovědi podle článku 29; a

d) prohlášení a oznámení podle článků 27, 28, 30 a 32.

Na důkaz toho podepsaní, řádně zplnomocnění, podepsali tuto Úmluvu jménem svých vlád.

Dáno ve Vídni, dvacátého prvního února roku tisíc devět set sedmdesát jedna v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, čínském, francouzském, ruském a španělském, přičemž všech pět znění má stejnou platnost. Úmluva bude uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle její ověřené opisy všem členským státům Organizace spojených národů a ostatním státům uvedeným v odstavci 1 článku 25.